

bragt til det Standpunkt, som her anføres, saa vilde Direktionen have fundet det rigtigt at gaae ind paa at beholde den østlige Linie. Saaledes gif Tiden hen indtil den 24de April; da mødte den samlede Kommission for at begynde Expropriationen, men inden dette Møde foregik, havde en ny Undersøgelse af Lyngby Sø ført til det Resultat, at medens man ved den første Undersøgelse kun havde fundet en Dybde fra 15 til 17 Fod, fandt man nu, at der ikke var fast Bund førend i en Dybde af 37 Fod, altsaa en Forøgelse af Dybden af 20 Fod. Dette førte til, at Ingeniørkapitain Lehmann i dette Møde igjen fremsatte det Forslag, at da den foretagne Undersøgelse havde paavist saa store Vanskeligheder og Bekostninger ved den vestlige Linie, og det forekom ham sandsynligt, at begge Dele maatte kunne ventes betydeligt forringede ved Valget af en anden Linie igjennem Lyngby, slutte Kommissionen, førend en endelig Afgjørelse blev tagen, søge at erholde Leilighed til at gjøre sig bekendt med, hvorledes disse Omstændigheder stillede sig ved Valget af en anden Linie. Da Statsraad Nothe gjorde den Indvending, at nu var Sagen afgjort i Hensholt til Forordning af 1845, saa bemærkede Kapitain Lehmann hertil, at han støttede sit nye Forslag paa § 6 i denne Forordning; denne Paragraf siger: Hvor senere en eller anden Forandring i Retningslinien maatte anses fornøden eller hensigtsmæssig, vil i saadanne Tilfælde være at forholde paa samme Maade, som i foranstaaende § 5 er foreskrevet. Der er altsaa ved § 6 aabnet Leilighed til, paa Grund af senere Undersøgelser at kunne fravige det, man først har vedtaget. Støttet hertil, fremsattes Forslaget og nu vedtog Kommissionen med 4 Stemmer mod 3 at indgaae til Indenrigsministeriet med en ny Anmodning om, at den østlige Linie maatte blive bibeholdt paa Grund af de forøgede Vanskeligheder, der nu havde vist sig ved at komme over Lyngby Sø, navnlig paa Grund af den meget betydelige Forøgelse af Dybden fra 17 til 37 Fod. Denne fornøden Indstilling førte imidlertid ikke til Noget; man vedblev at fastholde den vestlige Linie og begyndte meget hurtigt paa at udføre de forskjellige Arbejder ved den, ja, saa hurtigt, at det syntes, som om de Vedkommende

bestræbte sig for at faae saa Meget som muligt anvendt paa dette Banestykke for yderligere at gjøre det vanskeligt igjen at komme bort fra det. Dette nu med Hensyn til selve denne Baneretning. — Det forekommer mig nu at fremgaae af de forskjellige Undersøgelser og Forhandlinger, der i saa Henseende have fundet Sted, at det er en meget stor Feil at gaae over Lyngby Sø, men jeg skal dog tillade mig endnu at anføre een Betragtning. Mellem Kjøbenhavn og Lyngby er der en meget betydelig Personfrekvents. Der kjører daglig flere Omnibusser denne Vej, og det er mig opgivet af Folk, som kjende til Indtægterne ved denne Omnibuskjørsel, at den aarlige Fortjeneste derved udgjør Renten af 400,000 Rbd. Man vil altsaa see, at denne Persontransport ikke er af noget ringe Omfang, og for den største Deel maatte Jernbanen jo kunne haabe paa at faae denne Personbefordring. Saaledes som Planen forelaae med den østlige Linie, vilde Stationen være bleven lige ved Store Kro, og hvem der kjender Lokaltetene derude, vil vide, at det er til dette Sted, at Omnibusserne i Reglen kjøre hen, saaledes at de udstigende Personer bestinde sig paa det Sted i Lyngby, hvor Folk i Reglen stige af, og hvor det i det Hele taget er bekvemtest. Derimod ville Folk ved den vestlige Bane, som den nu er vedtagen, og Stationen der have til og fra Lyngby, som det er mig opgivet, en Strækning af imellem 900 og 1,000 Alen. Man vil let kunne indsee, at denne Veilængde vil kunne udøve en meget skadelig Indflydelse med Hensyn til den Persontransport, som nu finder Sted mellem Kjøbenhavn og Lyngby. Naar man veed, at man nu staaer paa Omnibusserne paa Hjørnet af Gøthersgade og Store Kongensgade, altsaa midt i Hjertet af Byen, og kjører til Lyngby paa en Time, saa vil man begribe, at allerebe den Omstændighed, at Kjøbenhavnerne skulle gaae ud til Banestationen her ved Kjøbenhavn, vil kunne affholde Mange fra at søge til Jernbanen og istedet derfor blive ved Omnibusserne; men naar de foruden denne Ulempe her ved Byen ligeledes skulle have en anden ved Lyngby, den nemlig, at have en Veilængde af mellem 900 og 1,000 Alen at gaae for at komme til Sorgenfri Skov eller et andet Sted i Lyngby,